

Νέο Δαρβινισμός: οι μεταλλάξεις πηγή νέων ειδών; (Μέρος 3ο)

Στο προηγούμενο αφιέρωμά μας είδαμε ότι η μαθηματική επιστήμη αποκλείει εντελώς την πιθανότητα οι μεταλλάξεις στο γενετικό υλικό των ζωντανών οργανισμών να προκαλέσουν εξελικτικές αλλαγές. Δηλαδή, με απλά λόγια τα μαθηματικά αποκλείουν την πιθανότητα ενός κυττάρου να μετατραπεί εξελικτικά σε ένα έντομο ή ενός πίθηκου σε ένα φιλόσοφο!

Σήμερα βιώνουμε αυτό το θαυμαστό γεγονός, (είναι η χάρις του Θεού) ότι όλο και περισσότεροι επιστήμονες από όλους τους χώρους της γνώσης έρχονται να σκύψουν με σεβασμό μπροστά στην μόνη αλήθεια που είναι ο Λόγος του Θεού. *“Αφού δε εγεννήθη ο Ιησούς...μάγοι από ανατολών ήλθον εις Ιεροσόλυμα λέγοντες, που είναι ο γεννηθείς βασιλεύς των Ιουδαίων; διότι είδομεν τον αστέρα αυτού εν τη ανατολή, και ήλθομεν διά να προσκυνήσωμεν αυτόν”* (Ματθαίος β:1-3).

Υπάρχουν όμως και άλλοι δύο (τουλάχιστον) λόγοι για τους οποίους οι μεταλλάξεις δεν είναι δυνατόν να υποστηρίξουν την θεωρία της εξέλιξης:

2. Πορεία προς την λάθος κατεύθυνση

Οι μεταλλάξεις είναι μικρές και τυχαίες αλλαγές στο μόριο του DNA και σχεδόν κάθε μία είναι γνωστή από την ασθένεια που προκαλεί. “Οι μεταλλάξεις δεν δημιουργούν αλλά καταστρέφουν”. Έχει υπολογισθεί ότι οι μεταλλάξεις είναι καταστροφικές 10.000 φορές συχνότερα από ότι είναι ωφέλιμες η ουδέτερες για τον οργανισμό που την υφίσταται. Κανένας επιστήμονας δεν πιστεύει ότι το να στεκόμαστε μπροστά σε συσκευές που εκπέμπουν ακτίνες X θα οδηγήσει στη βελτίωση του ανθρώπινου είδους, αντιθέτως αυτό προκαλεί ασθένειες. Επίσης κανένας δεν υποστηρίζει ότι η ελάττωση του στρώματος του όζοντος στη στρατόσφαιρα, θα φέρει καλά αποτελέσματα. Γνωρίζουμε ότι αυτή η ελάττωση του όζοντος αυξάνει την ιονίζουσα ακτινοβολία που πέφτει στη γη και αυτή με τη σειρά της αυξάνει τον αριθμό των μεταλλάξεων. Αυτό έχει σαν συνέπεια την αύξηση των κρουσμάτων καρκίνου του δέρματος και άλλων ασθενειών.

Κάθε τυχαία αλλαγή που γίνεται σε έναν πολύ εξειδικευμένο οργανισμό δεν φέρνει βελτίωση αλλά σύγχυση και καταστροφή. Αν στο μηχανισμό ενός ρολογιού κάνουμε μία τυχαία αλλαγή αυτό δεν θα φέρει βελτίωση αλλά βλάβη.

Πράγματι σήμερα οι άνθρωποι υπόκεινται σε περισσότερες από 1500 μεταλλάξεις. Ευτυχώς όμως αυτές δεν γίνονται κλινικά αντιληπτές και ο λόγος είναι ότι έχουμε μία σειρά χρωματοσωμάτων από τον πατέρα μας και ένα από τη μητέρα μας. Τα ελαττωματικά γονίδια που πιθανόν να κληρονομήσαμε από τον πατέρα μας καλύπτονται από τα υγιή που έχουμε από την μητέρα μας, και αντιστρόφως.

Οι μεταλλάξεις λοιπόν δεν προκαλούν την εξέλιξη προς τα εμπρός αλλά αντιθέτως την γενετική υποβάθμιση του οργανισμού. “Ένας σεισμός δεν οικοδομεί μία πόλη, αλλά την καταστρέφει”.

Δεν θα μπορούσε εξάλλου να είναι διαφορετικά τα πράγματα διότι θα έρχονταν σε αντίθεση με το δεύτερο θερμοδυναμικό αξίωμα. Οι Νέο Δαρβινιστές προσπάθησαν να πουν ότι από μόνοι τους οι έμβιοι οργανισμοί, μέσω των μεταλλάξεων,

εξελίχθηκαν σε όλα τα είδη που βλέπουμε σήμερα. Σύμφωνα με το δεύτερο θερμοδυναμικό αξίωμα όμως, σε ένα σύστημα αν αυτό αφεθεί μόνο του, αυξάνει η “εντροπία”, δηλαδή η ακαταστασία και η αποδιοργάνωση. Οι μεταλλάξεις λοιπόν δε δημιουργούν, αλλά αποδιοργανώνουν και καταστρέφουν.

3. Οι μεταλλάξεις μιλάνε για τη Δημιουργία

Μετά από όλα αυτά που αναφέραμε για τα μαθηματικά και τα χρωματοσώματα, υπάρχει ακόμα ένας λόγος, πολύ απλός αλλά και πολύ σοβαρός, για τον οποίο οι μεταλλάξεις δε δείχνουν προς την πλευρά της εξέλιξης, αλλά προς την πλευρά της Δημιουργίας. Οι περισσότερες μεταλλάξεις προέρχονται από την επίδραση της ιονίζουσας ακτινοβολίας. Προφανώς όμως το γονίδιο πρέπει να είναι ήδη έτοιμο προτού το κτυπήσει η ακτινοβολία και γίνει η μετάλλαξη. Το μόνο λοιπόν που μας δίνει η μετάλλαξη είναι μία ποικιλία (αλληλίο) ενός ήδη υπάρχοντος γονιδίου.

Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε στην ιστορία της ανθρωπότητας, όπως ήταν προφητευμένο, η γνώση έχει πληθυνθή. (Δανιήλ ιβ΄4). **“Η γνώσις όμως φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεί”**. (Α΄ Κορινθίους η΄ 2). Ο Δαβίδ, 1000 χρόνια προ Χριστού, χωρίς να έχει στην διάθεσή του όλη αυτή την εγκύκλιο γνώση, έψαλλε διά Πνεύματος Αγίου: **“Αι χείρες σου με έκαμαν, και με έπλασαν. συνέτισόν με, και θέλω μάθει τα προστάγματά σου”** (Ψαλμός ριθ΄ 73).

Αλέκος Περάκης

Πηγή: Εφημερίδα «Χριστιανισμός», φύλλο Μαΐου 2000